

Sygn. akt I C 117/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dąbrowie Tarnowskiej, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Zbigniew Lis

Protokolant: st. sekr. sąd. Renata Borek

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2015 roku w Dąbrowie Tarnowskiej

sprawy z powództwa: (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko: S. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. B. na rzecz strony powodowej (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. kwotę 880,77 zł (osiemset osiemdziesiąt złotych 77/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 14 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego S. B. na rzecz strony powodowej (...) 1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W. kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Przewodniczący:

S...:

1. odnotować wyrok,
2. odpis wyroku z pouczeniem o apelacji doręczyć pozwanemu, za pośrednictwem Dyrektora Aresztu Śledczego w K.,
3. kal. 7 – 21 dni.

D. T. 27-05-2015 r. Sędzia:

Sygn. akt I C 117/15

UZASADNIENIE WYROKU

Sądu Rejonowego w Dąbrowie Tarnowskiej

z dnia 27 maja 2015 r.

Pozwem złożonym w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 14 stycznia 2013 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz

Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego S. B. kwoty 880,77 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Strona powodowa domagała się także zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, ostatecznie – wg norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie powód wskazał, że dochodzona przez niego wierzytelność wynika z umowy dotyczącej udziału w promocji mixPlus, to jest o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym dostępu do Internetu wraz z załącznikiem stanowiącym integralną część umowy, zawartej w dniu 29 marca 2010 roku - łączącej pozwanego z pierwotnym Wierzycielem ((...) sp. z o.o.), to jest z jego poprzednikiem prawnym. Pozwany związany był z pierwotnym wierzycielem umową, z tytułu której winien uiścić na rzecz pierwotnego wierzyciela kwotę stanowiącą wartość przedmiotu sporu, będącą ekwiwalentem świadczonych przez niego ((...) sp. z o.o.) usług, czego jednak nie uczynił, co potwierdza dokument księgowy, tj. nota księgową NR (...)–MP wystawiona dnia 12 czerwca 2010 roku na kwotę 665,00 zł naliczoną tytułem kary umownej przez Polkomtel za niedokonanie przez abonenta obowiązkowej liczby zasileń konta kwotą minimalną.

Powód wskazał, że nabył na podstawie przelewu wierzytelności z dn. 23 lipca 2012 r. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi względem pozwanego, w kwocie stanowiącej wartość przedmiotu sporu.

Powód podkreślił również, że na kwotę 880,77 zł składa się kwota 665,00 zł stanowiąca nieuiszczoną wartość ekwiwalentu za dostarczone usługi telekomunikacyjne oraz kwota 215,77 zł stanowiąca odsetki ustawowe liczone od należności głównej, od dnia 12 lipca 2010 roku do dnia zapłaty.

Strona powodowa podniosła również, że pozwany, pomimo skierowania do niego wezwania do zapłaty powyższej kwoty, nie spełnił na jej rzecz wskazanego wyżej świadczenia pieniężnego.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 18 stycznia 2013 r. wydał nakaz zapłaty sygn. akt VI Nc-e 78725/13 w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazując S. B., aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłacił powodowi (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. kwotę 880,77 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 14-01-2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 210,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, albo wniósł w tym terminie sprzeciw.

Pozwany zwrócił się z wnioskiem do w/w Sądu o wstrzymanie egzekucji komorniczej do dnia 01 kwietnia 2017 roku oraz wstrzymanie naliczanych odsetek od należności głównej do dnia 01 kwietnia 2017 roku. We wniosku uzasadnił między innymi, że nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu nie został mu skutecznie doręczony na prawidłowy adres, lecz na adres, pod którym nie przebywa. Pozwany podał, że od dnia 30 października 2010 roku przebywa w Zakładzie Karnym w S., gdzie odbywa karę pozbawienia wolności do dnia 01 marca 2017 roku.

Pismo pozwanego zostało uznane za sprzeciw od wydanego w sprawie VI Nc-e (...) nakazu zapłaty.

Pozwany S. B. w dniu 10 lipca 2014 roku ponownie wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty, który to sprzeciw zarządzeniem z dnia 11 sierpnia 2014 roku został zadekretowany jako integralna część sprzeciwu z dnia 20 października 2013 roku.

W w/w sprzeciwie z dnia 18 października 2013 roku oraz 8 lipca 2014 roku pozwany, co do samej zasady nie kwestionuje wierzytelności będącej przedmiotem niniejszego postępowania. Jednakże podnosi, że obecnie przebywa w Zakładzie Karnym w S., gdzie od 30.11.2010 roku odbywa karę pozbawienia wolności do dnia 01.03.2017 roku - zgodnie z pismem z dnia 18 października 2013 roku, natomiast zgodnie z pismem z dnia 8 lipca 2014 roku, do dnia 09 grudnia 2016 roku. Wyjaśnia jednocześnie, że nie wykonuje on żadnej odpłatnej pracy zawodowej. Jest to spowodowane tym, że pozwany jest w trakcie nauki w przyzakładowym Liceum Ogólnokształcącym oraz kursu zawodowego w zawodzie ślusarza. Pozwany podnosi również, że nie posiada żadnych ruchomości oraz nieruchomości, które mogłyby zaspokoić wierzyciela. Deklaruje chęć spłaty zadłużenia, jednak wnosi o prolongatę jego uregulowania

do chwili ukończenia przez niego nauki zawodu ślusarza i pozytywnego zdania egzaminu zawodowego oraz podjęcia zatrudnienia w Zakładzie Karnym w tymże zawodzie, przy czym jako przewidywany termin możliwości spłaty przedmiotowego zadłużenia wskazuje wrzesień 2014 rok.

Pozwany dodatkowo wnosi o umorzenie kwoty 210 złotych zasądzonej nakazem zapłaty z dnia 18 stycznia 2014 roku tytułem zwrotu kosztów procesu motywując, że nie jest w stanie ponieść dodatkowych kosztów oprócz zadłużenia głównego, o zawieszenie postępowania do czasu podjęcia przez niego pracy odpłatnej w Zakładzie Karnym lub opuszczenia tego zakładu oraz o niekierowanie wniosku do komornika celem egzekucji zaległej wierzytelności, gdyż spowoduje to dodatkowe koszty, których nie jest w stanie obecnie pokryć, a także wnosi o umorzenie opłaty sądowej 30 zł i wstrzymanie naliczania odsetek od dnia wniesienia pozwu.

Wobec skutecznego wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od w/w nakazu zapłaty, powyższy nakaz utracił moc w całości i sprawa została przekazana do rozpoznania tut. Sądowi.

Pismem z dnia 21 stycznia 2015 roku pozwany podtrzymał wszystkie złożone do tej pory wnioski oraz oświadczenia, a także dodatkowo wniósł o odroczenie spłaty zadłużenia do czasu pozostawania w Zakładzie Karnym, to jest do dnia 01 lutego 2017 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. B. w dniu 29 marca 2010 r. zawarł z (...) S.A. (obecnie sp. z o.o.) z siedzibą w W. umowę dotyczącą udziału w promocji mixPlus, to jest o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas nieokreślony. Pozwany nabył telefon komórkowy w promocyjnej cenie.

Za świadczenie (...) sp. z o.o., którego przedmiot stanowiło umożliwienie pozwanemu wykonywania połączeń telefonicznych, a także dostęp do innych usług pozwany winien był uiszczać opłatę abonamentową oraz opłatę za niewykorzystane impulsy i transfer danych wg cennika zawartego w umowie.

Zgodnie z warunkami promocji pozwany w oświadczeniu złożonym przez niego pod Regulaminem (...) Zobowiązania 50 zł zobowiązał się do dokonania minimum 42 zasileń konta za pomocą metod dostępnych w ofercie w wysokości 50 zł.

Dowód:

- umowa dotycząca udziału w promocji mixPlus z dnia 29.03.2010 r. wraz z załącznikami stanowiącymi integralną część umowy - k. 85 – 91

Pozwany dokonał łącznie 2 zasileń konta. Następnie zaprzestał zasilania konta, powodując powstanie zaległości, skutkiem czego (...) Sp. z o.o. zgodnie z łączącą strony umową, naliczył karę umowną za niedokonanie przez abonenta obowiązkowej liczby zasileń konta kwotą minimalną, wystawiając notę obciążeniową NR (...) /2010-MP z dnia 12 czerwca 2010 roku na kwotę 665,00 zł.

Należność ta została obliczona zgodnie ze wzorem zawartym w §5 ust. 2 regulaminu promocji, to jest poprzez różnicę liczby 42 (czterdzieści dwa) – oznaczającej liczbę doładowań, do jakiej zobowiązany był pozwany i liczby 2 (dwa), to jest liczby dokonanych doładowań, co dało liczbę 40 (czterdziestu) brakujących doładowań. Wierzyciel podzielił liczbę doładowań, które pozostały do dokonania przez liczbę doładowań, do jakiej zobowiązany był pozwany, a uzyskany iloraz pomnożony został przez kwotę kary umownej wskazanej w umowie, to jest kwotę 700 zł. Po wykonaniu wskazanych działań ustalono wysokość kary umownej na kwotę 665 zł.

Dowód:

- umowa dotycząca udziału w promocji mixPlus z dnia 29.03.2010r. wraz z załącznikami stanowiącymi integralną część umowy - k. 85 – 88

- nota obciążeniowa nr (...) - MP z dnia 12 czerwca 2010 roku – k. 84

W dniu 23 lipca 2012 roku (...) Sp. z o.o. umową sprzedaży wierzytelności dokonała skutecznego przelewu m. in. wierzytelności pozwanego na rzecz (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., o czym pozwany został przez (...) Sp. z o.o. poinformowany zawiadomieniem z dnia 29 sierpnia 2012 roku.

Dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 23 lipca 2012 r. - k. 81

- zawiadomienie z dnia 29 sierpnia 2012 roku - k. 82

W związku z przelewem wierzytelności strona powodowa pismem z dnia 02 listopada 2012 roku wezwała pozwanego do bezzwłocznej zapłaty zakupionej przez nią wierzytelności w łącznej kwocie 864,90 zł, to jest kwoty głównej wraz z odsetkami obliczonymi na dzień wysłania wezwania do zapłaty.

Dowód:

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 02 listopada 2012 roku - k. 92

Pozwany nie zapłacił powodowi żądanej kwoty.

- okoliczność bezsporna

Zadłużenie na dzień 8 stycznia 2013 r. wraz ze skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia 12 lipca 2010 r. do dnia 08 stycznia 2013 r. wyniosło 880,77 zł, w tym należność główna – 665 zł oraz odsetki ustawowe – 215,77 zł.

Dowód:

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 08 stycznia 2013 roku - k. 80

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, które zasługiwały w całości na wiarę, gdyż nie ujawniły się żadne okoliczności podważające ich autentyczność oraz prawdziwość zawartych w nich treści.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie poza wszelkim sporem pozostawała okoliczność, iż pozwany w dniu 29 marca 2010 roku zawarł z (...) S.A. (obecnie Sp. z o.o.) z siedzibą w W. umowę dotyczącą udziału w promocji mixPlus, to jest o świadczenie usług telekomunikacyjnych na czas nieokreślony. Nie ulega również wątpliwości, że powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. nabył przysługującą w/w spółce wobec pozwanego wierzytelność z tytułu w/w umowy.

W myśl art. 509 § 1 kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. § 2 tego artykułu stanowi zaś, że wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Podkreślić należy, że pozwany nie kwestionował zarówno istnienia wierzytelności po stronie powoda, jak i jej wysokości i uznał powództwo poprzez kierowane wnioski o odroczenie terminu spłaty oraz o zaprzestanie naliczania odsetek. W tego rodzaju sytuacjach mamy do czynienia z uznaniem tzw. niewłaściwym i stanowi ono przejaw wiedzy dłużnika o tym, że określone roszczenie istnieje i przysługuje określonemu wierzycielowi. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 1997 r., II CKN 46/97, OSNC 1997/10/143). Przyjmuje się bowiem, że zapłata części długu oraz wszelkie

wnioski skierowane do wierzyciela, czy to o rozłożenie na raty, czy to o odroczenie terminu płatności, zwolnienie z odsetek lub długu stanowią uznanie długu w sposób niewłaściwy. Zwrócenie się przez dłużnika do wierzyciela o rozłożenie należności głównej na raty i zwolnienie z obowiązku zapłaty odsetek za opóźnienie może stanowić uznanie roszczenia także wtedy, gdy proponowane porozumienie między stronami nie doszło do skutku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 września 2002 r. II CKN 1312/00, OSNC 2003, nr 12, poz. 168 Dz.U.2014.121). Pozwany zatem uznał swój dług nie tylko składając wniosek o odroczenie jego płatności, deklarując zarazem chęć jego spłaty, ale również wnosząc o nienaliczanie odsetek i ich umorzenie.

Zważyć nadto należy, iż powód dołączył do pozwu dokumenty pozwalające przyjąć istnienie wierzytelności w kwocie dochodzonej pozwem oraz legitymację czynną strony powodowej. W związku z powyższym, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz twierdzeń pozwanego, który uznał powództwo, Sąd uwzględnił żądanie (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., zasądzając na jego rzecz od pozwanego S. B. kwotę 880,77 zł wraz z ustawowymi odsetkami od całej tej kwoty, w tym od skapitalizowanych odsetek - od dnia wniesienia pozwu, tj. od dn. 14 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty.

Zgodnie bowiem z art. 482 § 1 kc od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Odnosząc się do wniosków kierowanych przez pozwanego o odroczenie terminu płatności, umorzenie odsetek oraz zaprzestanie ich naliczania – Sąd wskazuje, że na podstawie art. 320 kpc takie odroczenie jest możliwe jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach i dotyczy to jedynie spraw o wydanie nieruchomości lub opróżnienia pomieszczenia. Na podstawie powołanego przepisu Sąd może jedynie dokonać w tej sytuacji rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty, o co jednak pozwany nie wnosił.

Ponadto Sąd nie ma możliwości w świetle obowiązujących przepisów prawa wstrzymania naliczania odsetek od zasadnego roszczenia, a tym bardziej ich umorzenia.

W myśl art. 481 § 1 kodeksu cywilnego, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

§ 2 tego artykułu stanowi zaś, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe.

Tak więc stronie powodowej należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w zapłacie należności głównej przez pozwanego, niezależnie od przyczyn tego opóźnienia.

Z tych względów orzeczono jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł natomiast na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest na żądanie przeciwnika zwrócić mu koszty procesu, na które składają się następujące kwoty: 30 zł tytułem opłaty od pozwu, 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w stawce minimalnej oraz 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSR Zbigniew Lis

S..

- odnotować uzasadnienie,

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu S. B. za pośr. D.. ZK w M.,

- kal. 2 tygodnie.

D.T. 17 lipca 2015 r. Sędzia